

การศึกษาแนวทางเพื่อจัดการปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียน

วิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชนแห่งหนึ่ง

Study of Directions for Addressing Student Quarrel Problems in a Private Vocational College

กฤตพร ชุมสุวรรณ และ ชัยเสฏฐ์ พรหมศรี
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแนวทางการจัดการปัญหาการทะเลาะวิวาทและนำเสนอแนวทางในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาท ใช้เทคนิคการสัมภาษณ์เชิงลึกในการเก็บข้อมูล ซึ่งผู้ให้ข้อมูล คือผู้ที่มีความเกี่ยวข้องกับการทะเลาะวิวาทของนักเรียนอาชีวศึกษา ประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษา อาจารย์ ศิษย์เก่า ศิษย์ปัจจุบัน และผู้ปกครอง ผลการวิจัยพบว่าสาเหตุการทะเลาะวิวาทมาจากสาเหตุหลัก 4 ด้าน คือ (1) ด้านเพื่อนและรุ่นพี่ (2) ด้านสิ่งแวดล้อมภายในครอบครัว (3) ด้านวัฒนธรรมการดำเนินชีวิตของนักเรียน และ (4) ด้านสถานที่ตั้งของวิทยาลัย โดยปัจจุบันการทะเลาะวิวาทไม่ได้เกิดจากการด่าทอเมื่อเจอหน้ากันเท่านั้น แต่มีการยั่วยุสับประมาทหรือด่าทอ ผ่านสื่อสังคมออนไลน์ด้วย โดยมาตรการตามยุทธศาสตร์การป้องกันและแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของกระทรวงศึกษาธิการ นั้น สามารถลดปัญหาและความรุนแรงในการทะเลาะวิวาทได้ และกฎหมายมาตรา 44 ที่รัฐบาลประกาศใช้สำหรับแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทก็สามารถช่วยลดปัญหาการทะเลาะวิวาทได้เป็นอย่างมากเช่นกัน ทั้งนี้วิธีแก้ไขปัญหาโดยให้ผู้อำนวยความสะดวกระหว่างสถาบันเพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนอาชีวศึกษานั้น พบว่าวิธีดังกล่าวไม่สามารถแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนอาชีวศึกษาได้แล้ว ดังนั้น วิทยาลัยควรที่จะปรับเปลี่ยนการแก้ไขปัญหา โดยการเริ่มปลูกฝังค่านิยมให้กับนักเรียน อาศัยรุ่นพี่ช่วยกันปลูกกระตมแนวคิดใหม่ ๆ ให้กับรุ่นน้อง ช่วยเหลือแก้ไขปัญหาให้กับนักเรียนด้วยความเป็นธรรม ทั้งนี้ต้องอาศัยความร่วมมือกับสถานศึกษาใกล้เคียง เพื่อที่จะได้แก้ไขปัญหาให้สอดคล้องกัน และเป็นไปในบริบทเดียวกัน รวมทั้งผู้ปกครองที่ต้องช่วยดูแล ให้ความอบอุ่น และรุ่นพี่ที่นักเรียนให้ความเคารพ เพื่อที่จะปรับเปลี่ยนความคิด และค่านิยมที่นำไปสู่การแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทได้แบบยั่งยืน

คำสำคัญ : การจัดการปัญหา , การทะเลาะวิวาทของนักเรียนอาชีวศึกษา , ความขัดแย้ง

Abstract

This study aims at the examination of directions for addressing student quarrel problems and to propose solutions for those problems. The data collection is conducted using in-depth interview technique. The informants are those who involve in the vocational students' quarrel problems: lecturers, alumni, current

students and guardians. According to the research results, there are 4 principal causes of quarrels: 1) friends and senior students; 2) internal environment of family; 3) students' culture of lifestyle; and 4) college location. The quarrels nowadays are not limited to the face-to-face confrontation alone. The offenses, insults or revilement can be made through the online social media. In this regard, the Ministry of Education's quarrel prevention and solution strategies are successful in reducing quarrel problems and their severity. Moreover, the measures proclaimed by virtue of Section 44 of Constitution of the Kingdom of Thailand (Interim), B.E. 2557 (2014) also greatly reduce the quarrel problems. Nonetheless, the solutions through the discussions among education institute administrators are no longer successful in solving the vocational students' quarrel problems. Therefore, the vocational college should change its solutions for such problem beginning with the value imbue into students. The senior students may create the new ideology for the younger ones and equally help them to overcome problems. The collaboration with nearby educational institutions is also indispensable for the conformity of solutions on the basis of common contexts. Furthermore, the parents should look after their children as well as give them love and warmth. The respectful senior students should be a role model in changing believes and values towards the sustainable solutions for quarrel problems.

Keywords: problem management, quarrels of vocational students, conflicts

บทนำ

ประเทศไทยได้เข้าสู่ประชาคมอาเซียนอย่างเต็มรูปแบบ มีการเคลื่อนย้ายแรงงาน เศรษฐกิจ และการค้า ได้กระจายตัวไปทั่วภูมิภาค จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องใช้บุคลากรหรือแรงงานที่มีฝีมือ โดยต้องมีการเตรียมกำลังคนเพื่อรองรับงาน รวมทั้งการผลิตและพัฒนากำลังคนให้มีความรู้ มีทักษะที่เหมาะสมกับความต้องการของตลาดแรงงาน เพื่อเสริมสร้างศักยภาพในการแข่งขันของประเทศตามนโยบายของรัฐบาลที่ให้ความสำคัญกับการพัฒนาเศรษฐกิจและระบบโครงสร้างพื้นฐานที่จะเป็นการเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ ผ่านกระบวนการจัดหลักสูตรที่มีความยืดหยุ่น มีความหลากหลาย โดยการเพิ่มจำนวนผู้เรียนสายอาชีวศึกษา การปรับภาพลักษณ์การขยายความร่วมมือกับภาคเอกชนทั้งในประเทศและต่างประเทศ และการสร้างโอกาสใหม่ให้กับการอาชีวศึกษาของไทย (กฤษทิภา พิศรชานนท์, 2558)

อย่างไรก็ตาม ผลการสำรวจการศึกษาต่อหลังจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2552 - 2554 พบว่า มีเด็กเพียง 30% ที่เลือกเรียนต่อสายอาชีวศึกษา และมีแนวโน้มลดลง เพราะปัญหาค่านิยมเป็นปัญหาแรก ที่พุดถึงกัน เพราะหลายคนมักติดภาพว่าเด็กอาชีวศึกษา คือ เด็กเกเร ชอบก่อเหตุทะเลาะวิวาท ถ้า

ส่งบุตรหลานไปเรียนจะทำให้เกิดอันตรายได้ ผู้ปกครองเองก็ปลูกฝังความคิด ส่งเสริมให้ลูกเรียนสายสามัญมากกว่า (ไทยรัฐออนไลน์, 2557)

โดยปัญหาการทะเลาะวิวาทที่เกิดขึ้น ไม่ได้ส่งผลเสียแค่ต่อกับภาพลักษณ์ของสังคมเพียงอย่างเดียว แต่ได้ส่งผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศชาติที่กำลังพัฒนา โดยปัญหาดังกล่าวส่งผลในระยะยาว ต่อการผลิตบุคลากรด้านช่างฝีมือและช่างอุตสาหกรรม ซึ่งส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจและการแข่งขันของประเทศในภาพรวม ผู้วิจัยจึงมีความประสงค์ที่จะทำการศึกษาสาเหตุปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน โดยศึกษาจากพฤติกรรมการก่อเหตุทะเลาะวิวาทของนักเรียนอาชีวศึกษาให้ชัดเจนมากขึ้นอันนำไปสู่หนทางในการหาแนวทางป้องกัน และแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาททั้งในระยะสั้นและระยะยาวให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาแนวทางการจัดการปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน
2. เพื่อนำเสนอแนวทางในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน

ขอบเขตการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาเกี่ยวกับสาเหตุของการทะเลาะวิวาท และแนวคิด ของนักเรียน ผู้ปกครอง และสถานศึกษา เพื่อนำไปสู่แนวทางป้องกัน และแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนอาชีวศึกษา
2. ขอบเขตด้านผู้ให้ข้อมูลสำคัญ การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์เชิงลึก โดยแบ่งออกเป็น 3 กลุ่มประเภท ประกอบด้วย ผู้บริหาร 1 คน อาจารย์ 5 คน ผู้ปกครอง 5 คน ศิษย์ปัจจุบัน 5 คน และศิษย์เก่า 5 คน รวมทั้งสิ้น 21 คน จากวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชนแห่งหนึ่ง
3. ขอบเขตด้านระยะเวลา ในการวิจัยครั้งนี้ทำการวิจัย และใช้เวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูลในช่วงเดือนเมษายน 2559 ถึงเดือนกันยายน 2559 รวมระยะเวลาทั้งสิ้น 6 เดือน

วิธีการศึกษา

1. ศึกษาจากข้อมูลทุติยภูมิ และลักษณะของปัญหา เพื่อนำข้อมูลมาใช้ในการสร้างกรอบแนวคิดในแนวทางการจัดการปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนอาชีวศึกษา โดยการศึกษาข้อมูลจากหนังสือ เอกสาร และงานวิจัยต่าง ๆ ผ่านการทบทวนวรรณกรรม
2. ศึกษาจากข้อมูลปฐมภูมิ เป็นการสัมภาษณ์เชิงลึก โดยสัมภาษณ์จากผู้บริหาร คณะครู อาจารย์ ผู้ปกครองของนักเรียน ศิษย์ปัจจุบัน และศิษย์เก่า ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับปัญหาการทะเลาะวิวาททั้งทางตรงและทางอ้อม

วิธีการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่องแนวทางเพื่อจัดการปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชนแห่งหนึ่ง เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยมีการกำหนดขอบเขตของการวิจัยดังนี้

ประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

เป็นวิธีการในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่มีประสบการณ์ด้านนี้ ประกอบด้วยผู้อำนวยการ ครู ใช้วิธีการเลือกอย่างเจาะจง (Purposive sampling) ผู้ปกครอง ใช้วิธีการเลือกอย่างเจาะจง (Purposive sampling) และศิษย์ปัจจุบัน และศิษย์เก่า ใช้การเลือกแบบ Snowball Sampling Technique

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

ในการเก็บข้อมูลสำหรับการวิจัยนี้ ผู้วิจัยใช้แบบสัมภาษณ์แบบเจาะลึก ใช้การสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (semi-structured) โดยกำหนดประเด็นข้อคำถามที่เกี่ยวกับการจัดการปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน โดยใช้วิธีการตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลโดยการตรวจสอบแบบสามเส้า

การพัฒนาเครื่องมือ

ผู้วิจัยใช้วิธีการพัฒนาโดยยึดหลักทฤษฎี (theoretical method) โดยการศึกษาคุณลักษณะที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยจากเอกสารที่เกี่ยวข้อง โดยข้อมูลที่ได้ในขั้นตอนนี้จะนำมาใช้ประโยชน์ช่วยในการคัดเลือก ตัวแปรที่นำมากำหนดตัวชี้วัด รวมถึงวิธีการพัฒนาเครื่องมือเพื่อการนำไปใช้ (pragmatic reduction) โดยการคัดเลือกตัวแปรที่มีเอกสาร หรืองานวิจัยที่ได้กล่าวไปในทิศทางเดียวกันว่าตัวแปรดังกล่าวเป็นสาเหตุที่ส่งผลต่อการทะเลาะวิวาทของนักเรียนอาชีวศึกษา และแนวทางการจัดการปัญหาการทะเลาะวิวาท หลังจากนั้นคัดเลือกตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กัน มาทำการรวมเข้าด้วยกัน เพื่อลดจำนวนตัวแปรลง เพื่อให้ได้ตัวชี้วัดที่มีความชัดเจน (Johnstone, 1981, อ้างถึงใน สมถวิล ชูทรัพย์, 2550, หน้า 178 – 179)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. รวบรวมข้อมูลจากเอกสารตำราทางวิชาการ บทความในหัวข้อและเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยนี้ รวมถึงรวบรวมเอกสารทางวิชาการที่น่าจะเป็นประโยชน์สำหรับหัวข้อวิจัย

2. การเก็บรวบรวมข้อมูลการสัมภาษณ์เป็นรายบุคคล (Individual Interviews) โดยผู้วิจัยศึกษาโดยตรง ซึ่งจะใช้การสนทนาเกี่ยวกับสาเหตุ และแนวความคิดการจัดการปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียน โดยใช้เทปบันทึกเสียงไว้ทั้งหมด โดยผู้วิจัยได้เปิดโอกาสให้ผู้ให้ข้อมูลได้แสดงความคิดเห็นอย่างเต็มที่ ในระหว่างการสัมภาษณ์ผู้วิจัยจะแสดงให้ผู้ให้ข้อมูลรับรู้ที่ผู้วิจัยใส่ใจสนใจฟังสิ่งที่บอกเล่าด้วยการมองประสานตา ช่วยให้ผู้ให้ข้อมูลมีกำลังใจพูดอย่างเต็มที่ ไม่วิพากษ์วิจารณ์ ไม่ขัดจังหวะ ไม่เปลี่ยนบทสนทนาและด่วนสรุปข้อมูล แต่เปิดโอกาสให้ผู้พูดได้พูดจนกว่าจะจบในกรณีผู้ให้ข้อมูลได้ใช้ความคิดสักครู่แต่ผู้ให้ข้อมูลยังเงียบอยู่ก็กระตุ้นให้พูดต่อไป โดยการกล่าวซ้ำคำถามเดิม หรือปรับคำถามใหม่ให้เข้าใจง่ายขึ้นเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้องและเที่ยงตรงมากที่สุด ซึ่งแบ่งขั้นตอนได้ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ก่อนเข้าเก็บข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงลึก ผู้วิจัยจะต้องติดต่อขอเข้าพบผู้ให้สัมภาษณ์ก่อน เพื่อทำการกำหนด วัน เวลา และสถานที่

ขั้นตอนที่ 2 ผู้วิจัยขอให้ทางมหาวิทยาลัยออกหนังสือ โดยแจ้งวัน เวลา และสถานที่ ที่จะเข้าสัมภาษณ์ให้แก่ผู้สัมภาษณ์

ขั้นตอนที่ 3 ผู้วิจัยทำการสัมภาษณ์โดยใช้เครื่องมือในการบันทึก คือ เครื่องบันทึกเสียง

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการจะดำเนินการเก็บข้อมูลจนแน่ใจว่าได้ข้อมูลที่ถูกต้องและเพียงพอในทุกแง่มุม โดยใช้ในการตรวจสอบสามเส้าด้านข้อมูล (data triangulation) คือ พิสูจน์ว่าข้อมูลที่ผู้วิจัยได้มานั้น ถูกต้องหรือไม่ วิธีการตรวจสอบ คือ การตรวจสอบแหล่งของข้อมูล และเมื่อได้ข้อมูลที่ถูกต้องแล้ว ก็จะมีขั้นตอนในการวิเคราะห์ดังต่อไปนี้

1. นำข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้ มาเรียบเรียงเป็นระบบ ระเบียบ พร้อมจะนำไปวิเคราะห์ต่อไป ในขั้นนี้ได้แก่ การถอดความจากเครื่องบันทึกเสียง การจดบันทึกบทสัมภาษณ์ขึ้นมาใหม่

2. นำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์มาจัดหมวดหมู่ของข้อมูลในลักษณะเชิงบรรยายและอ่านทำความเข้าใจตามเนื้อหาทั้งหมดที่เกี่ยวข้อง

3. คัดเลือกคำ ประโยค หรือเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับประเด็นในการศึกษาแต่ละด้านข้างต้น ออกมาให้ได้มากที่สุด

4. ผู้วิจัยดำเนินการซ้ำตามข้อ 2 – 3 สำหรับข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลคนต่อไปจนครบจำนวนที่ไปสัมภาษณ์แล้วนำมาจัดกลุ่มประเด็นต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ต้องการศึกษา โดยถ้าประเด็นในเรื่องเดียวกันก็จะรวบรวมไว้ด้วยกัน โดยยังไม่พิจารณาว่าประเด็นใดเป็นประเด็นหลักและประเด็นใดเป็นประเด็นย่อย

5. เมื่อได้ประเด็นต่าง ๆ จำนวนมากและไม่มีประเด็นใหม่ ๆ เกิดขึ้นแล้ว ผู้วิจัยจะนำข้อมูลทุกรายมาวิเคราะห์รวมกัน

6. ผู้วิจัยลดทอนข้อมูล โดยการพิจารณาจัดหมวดหมู่ให้กับประเด็นเหล่านั้นว่าข้อความใดควรเป็นประเด็นหลัก และข้อความใดควรเป็นประเด็นย่อยที่อยู่ภายใต้ประเด็นหลัก ประเด็นที่ตัดออก เนื่องจากเป็นคำตอบที่ซ้ำซ้อนกันก็จะตัดออกไป เพื่อหาข้อสรุปตามความเป็นจริงที่ปรากฏและครอบคลุมวัตถุประสงค์การศึกษา

7. ผู้วิจัยนำข้อสรุปที่ได้จากการสัมภาษณ์เขียนในลักษณะเชิงบรรยายปรากฏการณ์ทั้งหมด เพื่อเป็นแนวทางจัดการปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน

ผลการวิจัยและอภิปรายผล

งานวิจัยครั้งนี้มีผลการศึกษาและอภิปรายผลการศึกษาตามรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม
2. การวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้มีความรู้ Key Informants

ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลผู้ตอบแบบสอบถามเพื่อศึกษาแนวทางเพื่อจัดการปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชนแห่งหนึ่ง ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 21 คน จำแนกเป็นเพศชายจำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 90.48 เพศหญิงจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 9.52 และแบ่งออกเป็นช่วงอายุ 15 – 30 ปี จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 47.62 ช่วงอายุ 30 – 45 ปี จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 23.81 และช่วงอายุ 45 – 55 ปี จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 28.57

การวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้มีความรู้ Key Informants

ในการวิจัยเรื่องการศึกษาแนวทางการจัดการปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชนแห่งหนึ่ง ได้แบ่งชุดข้อความออกเป็นเป็น 3 ชุด ประกอบด้วยชุดของผู้บริหารสถานศึกษาและอาจารย์ที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับทะเลาะวิวาทของนักเรียนอาชีวศึกษา ชุดนักเรียนคือนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ และเคยศึกษา ที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับการทะเลาะวิวาทกับนักเรียนต่างสถาบัน และชุดผู้ปกครอง คือผู้ปกครองของนักเรียนที่มีพฤติกรรมทะเลาะวิวาทกับนักเรียนต่างสถาบัน โดยชุดคำถามทั้ง 3 ชุดนั้นจะมีความสอดคล้องกันทางเนื้อหา โดยสามารถสรุปได้ ดังนี้

- รุ่นพี่และเพื่อนเป็นสาเหตุของการทะเลาะวิวาท โดย Key Informants ได้แก่ผู้บริหาร อาจารย์ผู้ให้ข้อมูลทั้ง 5 คน ศิษย์ปัจจุบัน 5 คน ศิษย์เก่า 5 คน และผู้ปกครอง 5 คน รวมถึงการศึกษาที่เอกสารที่เกี่ยวข้องมีข้อสรุปและความคิดเห็นว่ารุ่นพี่และเพื่อนเป็นสาเหตุของการทะเลาะวิวาท

- ศักดิ์ศรีของสถาบันเป็นสาเหตุของการทะเลาะวิวาท โดย Key Informants คือกลุ่มศิษย์ปัจจุบัน และศิษย์เก่าทั้ง 10 คน และการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง มีข้อสรุปและความคิดเห็นว่าศักดิ์ศรีของสถาบันเป็นสาเหตุของการทะเลาะวิวาท

- ที่ตั้งของสถาบันเป็นสาเหตุของการทะเลาะวิวาท โดย Key Informants คือกลุ่มศิษย์ปัจจุบัน และศิษย์เก่าทั้ง 10 คน และการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง มีข้อสรุปและความคิดเห็นว่าที่ตั้งของสถาบันเป็นสาเหตุของการทะเลาะวิวาท

- การขาดการดูแลเอาใจใส่จากผู้ปกครองเป็นสาเหตุของการทะเลาะวิวาท โดย Key Informants คือ ผู้บริหาร กลุ่มอาจารย์ผู้ให้ข้อมูลทั้ง 5 คน และผู้ปกครองทั้ง 5 คน รวมถึงการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง มีข้อสรุปและความคิดเห็นว่าการขาดการดูแลเอาใจใส่จากผู้ปกครองเป็นสาเหตุของการทะเลาะวิวาท

- ทะเลาะวิวาทเพื่อเรียกร้องความสนใจ โดย Key Informants คือ ศิษย์ปัจจุบันทั้ง 5 คน และศิษย์เก่าคนที่ 1 มีความคิดเห็นว่าการทะเลาะวิวาทของนักเรียนอาชีวศึกษานั้นไม่ได้ต้องการเรียกร้องความสนใจ แต่ศิษย์เก่าคนที่ 2 คนที่ 3 คนที่ 4 และคนที่ 5 รวมถึงการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง มีข้อสรุปและความคิดเห็นว่านักเรียนอาชีวศึกษาทะเลาะวิวาทเพื่อเรียกร้องความสนใจ

- การขาดบุคลากรและความไม่ต่อเนื่องของนโยบายเป็นอุปสรรคต่อการแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาท โดย Key Informants คือ ผู้บริหาร กลุ่มอาจารย์ผู้ให้ข้อมูลทั้ง 5 คน รวมถึงการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง มีข้อสรุปและความคิดเห็นว่าการขาดบุคลากรและความไม่ต่อเนื่องของนโยบายเป็นอุปสรรคต่อการแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาท

- ผู้อำนวยการพูดคุยระหว่างสถาบันไม่สามารถแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทได้ โดยการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องพบว่าวิธีดังกล่าวสามารถแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทได้ แต่ Key

Informants คือ ผู้บริหาร กลุ่มอาจารย์ผู้ให้ข้อมูลทั้ง 5 คน และกลุ่มนักเรียนประกอบด้วยศิษย์เก่า 5 คน และศิษย์ปัจจุบัน 5 คน มีความคิดเห็นว่า วิธีที่ผู้อำนวยการพูดคุยระหว่างสถาบันไม่สามารถแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทได้

- มาตรการทำประวัติ จัดครูเวร และตรวจอาวุธ ช่วยลดปัญหาการทะเลาะวิวาทได้ โดย Key Informants ได้แก่ผู้บริหาร อาจารย์ผู้ให้ข้อมูลทั้ง 5 คน ศิษย์ปัจจุบัน 5 คน ศิษย์เก่า 5 คน และผู้ปกครอง 5 คน รวมถึงการศึกษาที่เอกสารที่เกี่ยวข้องมีข้อสรุปและความคิดเห็นว่ามาตรการทำประวัติ จัดครูเวร และตรวจอาวุธ ช่วยลดปัญหาการทะเลาะวิวาทได้

- กฎหมายมาตรา 44 ช่วยลดปัญหาการทะเลาะวิวาทได้ โดย Key Informants ได้แก่ผู้บริหาร อาจารย์ผู้ให้ข้อมูลทั้ง 5 คน ศิษย์ปัจจุบัน 5 คน และศิษย์เก่า 5 คน มีความคิดเห็นว่ากฎหมายมาตรา 44 ช่วยลดปัญหาการทะเลาะวิวาทได้

สรุปผลการวิจัย

การศึกษาแนวทางเพื่อจัดการปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชนแห่งหนึ่ง สามารถสรุปผลการศึกษาดังนี้

1. สาเหตุของการทะเลาะวิวาทได้ดังนี้

- ด้านเพื่อนและรุ่นพี่ โดยที่พบมาก ได้แก่ การรักพวกพ้อง ความคึกคะนองเมื่ออยู่ร่วมกันเป็นกลุ่ม การช่วยกันภายในกลุ่มทำให้เกิดแรงกระตุ้นความรู้สึกที่ทำให้ไม่สามารถควบคุมอารมณ์ได้เมื่อเห็นนักเรียนต่างสถาบันที่เคยทำร้ายตนเอง รุ่นน้อง หรือเพื่อน

- ด้านสิ่งแวดล้อมภายในครอบครัว คือ การที่ผู้ปกครองต้องทำงาน ไม่มีเวลาดูแลเอาใจใส่ อบรมบุตรหลานเท่าที่ควร ขาดความสัมพันธ์ใกล้ชิดกัน และขาดการติดต่อประสานงานกับโรงเรียนจึงทำให้ไม่ได้รับความร่วมมือในการแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาท

- ด้านวัฒนธรรมการดำเนินชีวิตของนักเรียน คือ นักเรียนให้ความสำคัญกับรุ่นพี่และเพื่อน รุ่นพี่ปลุกฝังค่านิยมที่ผิด ๆ ให้กับรุ่นน้องในเรื่องศักดิ์ศรี และวัฒนธรรมภายในกลุ่มที่ถือว่าสิ่งของต่าง ๆ ที่มีตราสัญลักษณ์ของสถาบันเป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์ ทุกคนต้องหวงแหน รวมทั้งความต้องการได้รับการยอมรับจากรุ่นพี่ ซึ่งสิ่งเหล่านี้ได้ส่งต่อไปยังรุ่นต่อรุ่น

- ด้านสถานที่ตั้งของวิทยาลัย ได้แก่ สถานศึกษาอยู่ใกล้กัน จึงทำให้ต้องเดินทางมาเส้นทางเดียวกัน นั่งรถเมล์สายเดียวกัน จะมีการประกาศศักดาว่าใครเป็นเจ้าของถิ่น เกิดการแย่งพื้นที่

2. การดำเนินการแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาท

- การแก้ไขปัญหาระหว่างสถานศึกษา คือการให้ผู้อำนวยการของวิทยาลัยพูดคุยระหว่างสถานศึกษาเพื่อทำความเข้าใจ และทำข้อตกลงระหว่างสถานศึกษา จากการสัมภาษณ์กลุ่มผู้ให้ข้อมูล (Key Informants) พบว่าวิธีการดังกล่าวไม่สามารถแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทได้ เนื่องจากปัจจุบันการทะเลาะวิวาทมีความรุนแรงขึ้น นักเรียนมีแนวคิดที่รุนแรง ไม่เชื่อฟังครู อาจารย์ เหมือนในอดีต

- ยุทธศาสตร์การป้องกันและแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาท ของกระทรวงศึกษาธิการที่ได้วางมาตรการให้สถานศึกษาดำเนินการทำประวัติ การจัดรถรับส่ง การตรวจอาวุธ เพื่อแก้ไขและป้องกันปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนอาชีวศึกษา นั้น เมื่อสัมภาษณ์กลุ่ม

ผู้ให้ข้อมูล (Key Informants) พบว่ามีความคิดเห็นไปในทิศทางเดียวกันว่าวิธีการดังกล่าว สามารถลดปัญหาการทะเลาะวิวาทได้แต่ไม่สามารถแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาท

ดังนั้น วิทยาลัยควรที่จะปรับเปลี่ยนการแก้ไขปัญหา โดยการเริ่มปลูกฝังค่านิยมให้กับนักเรียน อาศัยรุ่นพี่ช่วยกันปลูกกระตมแนวคิดใหม่ ๆ ให้กับรุ่นน้อง ช่วยเหลือแก้ไขปัญหาให้กับนักเรียนด้วยความเป็นธรรม ทั้งนี้ ต้องอาศัยความร่วมมือกับสถานศึกษาใกล้เคียง เพื่อที่จะได้แก้ไขปัญหามาให้สอดคล้องกัน และเป็นไปในบริบทเดียวกัน รวมทั้งผู้ปกครองที่ต้องช่วยดูแล ให้ความอบอุ่น และรุ่นพี่ที่นักเรียนให้ความเคารพเพื่อที่จะปรับเปลี่ยนความคิด และค่านิยมที่นำไปสู่การแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทได้แบบยั่งยืน

บรรณานุกรม

กฤษฏีกา พัชรชานนท์. ข่าวสำนักงานรัฐมนตรี 173/2558. (27 พฤษภาคม 2558). สืบค้นจาก <http://www.moe.go.th/websm/2015/may/173.html> (วันที่ค้นข้อมูล 7 พฤษภาคม 2559).

วิกฤติ แรงงานขาดแคลน ทำไม เด็กไทยเรียนอาชีวะน้อยลง. (3 มิถุนายน 2557). ไทยรัฐออนไลน์. สืบค้นจาก <http://www.thairath.co.th/content/426863> (วันที่ค้นข้อมูล 7 พฤษภาคม 2559).

สมถวิล ชูทรัพย์. (2550). การพัฒนาเครื่องมือและตัวชี้วัดคุณลักษณะผู้บริหารสถานศึกษาที่มีประสิทธิภาพ.

ดุษฎีนิพนธ์. หลักสูตรปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต ภาควิชาการบริหารศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร.